

ИЗЛИЗА ОТ 1980 ГОДИНА

БЪЛГАРСКИ ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА XXI, БРОЙ 16

СОФИЯ, 1-15 СЕПТЕМВРИ 2012 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinicda@gmail.com

Официален сайт на Св. Синод на БПЦ – www.bg-patriarshia.bg

✦ На 24 септември Светият Синод на БПЦ организира Национално младежко шестднев в покрена на задължителното обучение по „Религия-Православие“ в детските граждански училищата на Р България. За програмата и организационната – на стр. 3.

✦ На смисъла и въздвижението на личния кръст като Кръст Господен в посветен материал „За кръстоносенето...“ провяжение на стипендия „Тайнството блага“ от бр. 7 – стр. 1-7.

Поради обществена тема в актуалност на въпроса за ГМО публикуваме във списанието материала, който представя научен и библеистически поглед върху нея. За този, боше дискусионен и изключително остър и пряко засягащ здраве и живота на хората въпрос четете на стр. 4-8

В статията „Православният свят и неговото бъдеще“ православният пръвотер Антони Фишле, Анастас Фишленко са за мисията на Православия в съвременния свят и значението му за цялостното общество – на стр. 1-6.

✦ **Остротите край бреговете на д. Сопол, близо изветните като острови на околните.** За о. Св. Кирик и Аниа и неговите лодовици четете на стр. 7.

✦ **По повод 9 септември, когао Църквата отбелязва паметта на св. бовоци Ивокия и Аниа, публикуваме статия за актуалността на манастир край софийското село Бистрица и за празника – на стр. 8.**

ВЪЗДВИЖЕНИЕ НА ЧЕСТНИЯ КРЪСТ

Воздвижение на Кръста Господен. Писана от Фридрих Стейнле, Св. Църква

За кръстоносенето в Православиято и истинските „кръстоносци“

„Ако някой иска да върси след Мене, се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва.“ (Мат. 16:24)

Тези думи на Господ Исус Христос поканват всички, които следват да вършат своя кръст и да вършат своя кръст и да тръгнат след Христос, да Го последват. Така Христос недвусмислено указва, че единственият спасителен път започва с помянане на личния житейски кръст, за да продължи и с личното носене на кръста, с кръстоносенето.

И тук е моментът, в който православното учение корено се различава от западното тълкуване за кръстоносенето: като следва учението на св. отци, православната сoteriology учи, че носенето на кръста не е самозападна демонстрация и саморазправа в името на възвишението му или на някакви негови ма-

гически сили, а нещо много по-същностно и дълбоко – то е осъзнаването и различаването от всеки вървяк на личния му кръст в живота, докато кръстоносенето е само следице от вървяния на Христос сред бурята на живота.

Целият земен път на Христос е живот на съвършено кръстоносен. Той прие своя Кръст напълно доброволно. Не по необходимостта, предизвикана от „задължителна“ природа, а по силата на Свои личен свободен избор (вж. Св. Максим Исповедник, Прос Маринус христоборцев, М.Г. ХС1.129). Защото Христос съвършено Човек прие от Своята Майка – Пресвета Богородица, смъртта и страданията, но душата Му, душа на Богочовека, бе чиста от смето на греха и съответно неподвластна на закона на смъртта. Тези, познано в него Адам отпреди грехопадението, Той можеше и да не види смърт, rotens non mori (срв. Г. Флоровски, Творение и изкупление). Но Богочовекът по своя Кръст по единствено съвършени начин – вля в ниспослушание на волята Божия.

На стр. 7

Храмове празник на Патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“

Радостен камбанен звън огласи Ефорията в ранната сутрин на 30 август, когато патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ чества един от храмове си празници – Прекрасен на честите моливи на светия благоверен княз Александър Невски. Княз и народ посрещна Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Максим, който вие молитвено участие в богослужението. С благодарност на патриарха празничната света Литургия бе огла-

на от Негово Високопреосвещенство Варненски и Великопреславски митрополит Кирил. Заведно с него около светия престол на празничния катедрален ансамбъл прославяваха епископи: Софийски Наум – главен секретар на Светия Синод, Тирноволски Тихон – председател на църковното настоятелство при храма,

На стр. 3

Православният свят и неговото бъдеще

Всемирното призвание на Православиято

Не от отменен народ, ни от човеки идеали, ни от политически системи, а от Боса се е родило Православиято (срв. Ивож, 1:13). Освен това в обхвата на православния свят са не само народите, които понастоящем го пределят, а и всички народи, които понастоящем го пределят. То принадлежи на целия човешки род в хода на времето – минало, настояще и бъдеще. Това е според идеята за човечество, в което няма нищо лично, нито самолично различие – дето няма ни едни на изчезване, ни необразване, ни барбарни ни скити, ни роб на свободен, а всичко и във всичко е Христос“ (Кор. 3:11). Като в миналото – от апостолски времена, от първолюди излюдените на новата ера, –

така и днес Православиято е ерехватна особа на света. На практика то намисра своето плано изражение именно в едни всеобщ човешки глан, тъй като в свързани на православния свят – в апостолската и соборна Църква, а зложена мисия всемирно още от времето на апостолите.

Православиято и любовното общество

Иматистически християнски свят спешаема рол и отговорност по отношение на съвременния Ефория. Православияте са принамени на историческите традиции на Ефория от първолюди излюдените, те са пазители на древните традиции, заобиколен в самия произход на Ефория.

На стр. 6

ХРОНИКА

Ще се строи параклис в двора на Вигунска митрополия

С благословието на Негово Високоросенствено Видински митрополит Димитян в двора на Видинската света Митрополия ще бъде изграден православен параклис в чест и памет на св. Пимен Загребски, който през XVI в. извършил монашеството по тези български земи.

На 18 август първата копка ще направят от Негово Просвещено Величье епископ Славий. В двора на Митрополията ще извършват поосвещаване и поосвещаване околната къща за построяване на параклиса. В съслужение участва председателят на старините столичани

чен храм „Св. Петка“ прот. Николай Николов, архимандрит Попляри, архимандрит Егитимий и пероводник Максим.

Епископ Славий поздравява

Видинска митрополия

Обновление на катедралния храм „Успение Богородично“ в гр. Пазарджик

На 15 август Негово Високоросенствено Пловдивски митрополит Николай отслужи Божествена литургия в катедралния храм „Успение Богородично“ в гр. Пазарджик по повод хроничния празник. В празничното богослужение участва митрополитският архимандрит Арсений – спрински духовен надзорник, протодякон Добромир Костев – протосинег на Пловдивска митрополия, вк. Лука Марински – архирейски наместник на Пазарджикска духовна околина, и священници от град.

да се поклонят пред образа на Божията Майка и да пожелат архиерейско благословение.

След тържественото богослужение митрополитски поздравя присъстващите с хроничен им празник и при-

помни на християнският храм на гр. Пазарджик „Успение Богородично“.

Катедралният храм на гр. Пазарджик „Успение Богородично“ представлява трикорабна базилика с три престола: централен – носетел на св. Богородица, ляв – св. Харалампий, десен – св. Мина, и два параклиса в чест на св. архангел Михаил и св. Николай. Тя е масивна постройка, изградена от розов риолит. Иконостасът с едни от най-хубавите на Балканите, изработен от орсеново дърво, се забележително на акурна дърворезба. След близо двадесетгодишна реставрация и ремонт храмът отново отвори врати за богомолци

Пловдивска митрополия

Денят на св. Симеон Самоковски – празник на гр. Самоков

На 21 август Българската православна църква чества паметта на св. Симеон Самоковски – Самоковски митрополит от сесета на 1734 г., архиепископ мълчящия водач. Този ден се отбелязва в особена тържественост от жителите на гр. Самоков, които са го оторедили като празник на града. От градини зори кметът на града г-н Ангел Николов и много самоковци бяха изпълнили Божията гръдна „Рождество Богородично“ (гова с най-старият храм в града, от XVI в.) и очакваха празничното богослужение.

С благословието на Негово Свещенство Българският патриарх и Софийски митрополит Максим св. Литургия бе отслужена от високоросенствения архимандрит Григорий, протосинег на Софийската митрополия. В съслужение с него в богослужавата взеха участие икони на Пресвета Богородица, архирейски наместник на Самоковска духовна околина и председател на храм „Рождество Богородично“ протодякон Александър Величков, председател на столичния храм „Св. Кирил и Методи“ и, священници от духовната околина.

Празнично слово за поводта на св. Симеон Самоковски произнесе отец-протосинегът.

След св. Литургия в двора на църквата бе отслужен водоклет и оловно покриването по традиция изте, което се дава за благословение на всички присъстващи.

Вечерта с тържествен водоклетен празничен концерт. Водоклетен програмата изнесе на знамето на града, изслушване на Националния гимн, слово на кмета на града, награждане на изгнени през годината жители и празничен концерт. Водоклетен програмата за празника на Самоков бе отслужен от Негово Просвещено Свободски епископ Назум, главен секретар на Св. Синод на БПЦ, и архимандрит Григорий.

Софийска митрополия

Свещенческо ръкоположение в гр. Габрово

На 22 август в храм „Успение Богородично“, Габрово, бе отслужена архирейска света Литургия от Негово Високоросенствено Величърство митрополит Григорий. В съслужение с архирей участвва прот. Тоазор Тезев, свещ. Руслан Лицев и дякон Цветелин Спирков. Мнозина бяха дошли богомолци, в душите на които все още цареше радостта от празника на Благеното Успение (записано на Пресвета Дева, който все още не бе отдаден от богослужението календар.

сти“, който се завърши в родината си град, за да се отдаде на свещенческо служение.

Архиепископ се обърна към многоколоницията свещеник с напътнически думи – да бъде достоен син на своето Божие и душите на помереното му стадо.

Стрепет свещенственията старина отпразна митрополитският свещ. Цветелин Спирков, който посвяти, и отговорността, като отслужил пастор да вода пасторство си по пътя на Христовата истина.

След края на службата кирарът на Великотърновската старина отпразна митрополитският свещ. Цветелин Спирков, за габровци и всички християни.

Нека Пресвета Богородица закриля живота ни под своите мълчящи покров!

Великотърновска митрополия

+ IN MEMORIAM

Упокои се в Господа свещеником БЛАГОЙ ВАСИЛЕВ ТОНУЗЛИЕВ

спария, в свещенческо семейство пет деца. Негов по-голям брат е високоросенственият Видински митрополит Димитян. Работил е за селения на 8.11.1969 г. от тогавашния Пловдивски митрополит Варлаам. Започнал свещенческия си служение в храм „Св. Георгий“ в Кърдъли още като студент в Духовната академия в София.

Под влияние на тогавашния духовен водач антикомунистическия политически активист е осъден за антикомунистическа пропаганда и агитация и излежава пет години и половина в Старозагорския затвор. След като през 1976 г. излиза от затвора, служи като свещен-

нослужител в пловдивските храмове „Св. Спас“ и „Св. Невеста“.

През март 1989 г. е екстерналирен със семейството си от страната. След година и половина в лагер за бежанци в Астерия, пристига в САЩ. От 2000 г. е свещеник при българската православна църковна община в Ню Йорк и служи в митрополитската катедрала „Св. Кирил и Методи“.

Освело го бе отслужено на 26 август в старинния храм „Св. Невеста“, гр. Пловдив, от Негово Високоросенствено Величърство Пловдивски митрополит Николай. Погребението се състои на Централните пловдивски гробища.

Призив за гарения за нов православен храм

На 19 септември 2008 г. Св.Събиенният епархийски съвет одобри идеен проект за построяването на нов православен параклис „Св. Николай Мирликийски Чудотворец“ в местността Чуфуря – В земленището на с. Устрон, община Тополивград. С Божията помощ и благословенното спомоществование от православни християни, строителството на параклиса бе започнато.

За да продължи успешна работа, ес. решение № 41 на Българския окръжен съд от 31.03.2010 г. бе реституирани юридическо лице с нестопанска цел, фондация „Св. Николай Чудотворец“. Основната цел на фондацията е построяването на храм-параклис „Св. Николай Мирликийски Чудотворец“, и спомогане просвещението на подрастващото поколение и възпитание му в традициите на българската християнска духовност. Нека сподели вяромъжностите си спомогане за завършването на този български дар.

Банковата сметка на фондацията е: Счетоводно наименование: Банков параклис „Св. Никола“.

Банкова сметка: BG78TSA930001681228 BIC STSABG9F Банка ДСК ЕАД

Юлия Яневска

Софийска митрополия

От стр. 1

След преграденото неясен свят става жесток жак доброт и благото. Дори нещо повече, новона срещу тях. И върши човка Благотворецът на света победно себе Си на този свят и цел го обграва в света Божия любов, която никога прощава. В даден момент от човешката история Тос се възплаща и се открива на света. Чрез възплащението на Божия Син, на съвършения Образ Божий, бива възплащено и първоначалният Божий образ на човешката природа. Така Той, Веселният Бог, нося в Себе Си човешкия живот и в Негово Становие и Кръст се преравява велият Невъзможски живот.

Но смисълът на Кръста с нешо много по-значително от болката на Веселения и на доброто. Защото Кръстът е предичко символът на Божията любов, на Божията радост и надежда. Именно чрез Кръста бе засвидетелствана Божията Любов, която претърпя страдания и бе разпята, за да може човекът да запази свободата от властта на дявола и неговите демони.

Освободителната сила на Кръста, както казахме, не е свързана с никаква определен момент от живота на Спаси-

За кръстоносенето в Православието и истинските „кръстоносци“

тели и тайнството на Кръста остава недоволено за човешката логика. Но то бива окончателно отговорено там – на страната Господна, където животът достига своето най-възвишено – смъртта, която е и крайният момент на Божие възплащение.

Кръстът смърт на Господа бе жертва и отплате на любовта. И възплащеният Божий Син не само не я избягна, но я и пожела съвсем закона на истината, справедливостта и любовта. Неговото мъченичество бе мъченичеството на историческата от неестествения изследва човешка природа, която като такава бе свободна откъм неизбежността на смъртта. Но Христос именно чрез живота на Кръста се докосва до всеки човек, предизвиквайки неговото желание и лекувайки го, ако среща отплате. Защото именно желанието е обитателно на греха, както подчертават с. Григорий Нискиецът и особено с. Максим Исповедник (жж. Св. Григорий Нискиец, Еп. от Екклесиаст, VIII, VII, M.G. XLIV; Св. Максим Исповедник, Прог. Mirivov пророчество, V, M.G. XCI).

Св. Григорий Палама в свои омисли (реч) нарича Кръста „отхвърляне на греха“ (η απαγωγή του αμαρτια). Затова и Кръстът представлява основата на възплащаното живо общество, а животът на Кръста с кръстоносенето или на истинските, на православните „кръстоносци“.

В Страната Завест Християн Кръст също е изобразен, но тайнствено, чрез предобрази. В същото време обаче, той и бил преживяван реално от всички пророци и пророци. И наистина, всички Божия мъченици отприщили Закона и след Закона са изживени именно чрез преживяването на Кръста. И пак чрез Кръста настъпва и спасението за целия човешки род.

Кръстът е снова оръдие, на което Христос умря и чрез което Той победи силите на тъмтата. Но същевременно Кръстът е и негватната Божия енергия, която възплаща и спасява човешкото отприщване на закон и след Закона, преди възплащението на след възплащението Христово (жж. Митр. Иеротей Влахов, Το δολιγετισμο του Σταυρου, р. 139). Защото живо-

ътът на Кръста е битието от греха, както и битието от смъртта и умряването на греха. С което и истински християнски живот е възпащан живот на Кръста или кръстоносен.

С това болката на личния кръст придобива смисъл и сила само чрез нейното осекане и правното осекане като болка на освободителното и изкупителното кръстоносен. Защото силата на личния кръст зависи единствено и само от неговото единство с Кръста Господен, който по тайнствено и неясно начин разделя своята всеощеща и освободителна сила на всеки свое крестоносен, носено от членостите Христови като личен кръст.

Така личният кръст на практика става огни кръст, което, което върши и всеки съвършен дар (Иаков. 1:7). Затова, за да придобие човек спасение, е нужно първо да осекне кой с личният му кръст и да придобие всяка възможна полза от него.

— Вкл. пр. Предисловие от статията „Тайнството болка“ (р. 7 и 10 т.)

Следва

Анастас ХРИСТОВА

МОНАХЕСТВОТО ПО БЪЛГАРСКИ ЗАМ

Отшелниците от остров Свети Крчук и Юлтия

В Христос като в Апокалипсиса вълноломно се разбивали стихии на злоото ехо от сивите епохи. Демонското злоение рухвало, а първите християни оставали в най-голяма непокосеност. Те пребивали и до други видими възломи, защото човек нико и тъл. Това са тайните убежища при гоненията. Крчук, крайния ирмиски град Солонил имало много такива. Това били островите край морския бряг.

А Солонил тогава се наричал Аполония в чест

на големия издат на бгг. Анолол, идвал на град. Затова той бил често посещаван и любимо място на римските императори. Като идвали да принасят жертва на идола, те полагали големи гонения срещу християните. Затова и на островта, наричан Свети Крчук и Юлтия, неведнъж се е укривали християни.

След победата на християнството този привлекателен остров приемал и други християни, които бегали от греха на света. Това били отшелниците. Там те намразили сигурно място

за уединена молитва.

Първият лустинициклет, който домувал до островта, си направил малка колиба, покривна на висока скала, която му осигурявала защита от ветровете. Но при бурните и студени дни на злата селска бедността няма това спасение не можел да му осигури пълна защита. Товага той на същото място си направил каменна пазубина на малка пещера. Когато според студа и сивен ветър сквил от островта, зашавал пред отвор и огън и сгрявал предизвикано си тило. В душата му обаче имало

било топло с непрестанната молитва.

След време там дошъл сирински монах. Дарелта това място е останал завинаги.

— Братко, ншо житието на светите Крчук и Юлтия, проследявайки на ншата страна – нобърлат да се позовали той.

— Прочети ми го. Аз не познавам цялата книжовна стив – помогли отшелниците.

Чел го монахът и пречитнал. Увидени от мъченичествата подвиг на малката християнка и нейната тригодишна сив.

от остров СВ. Крчук и Юлтия. Само за петте месеца са открити четири гроба укавал крама. Цялата нощ на островта се оказала застроена с храмове, светилища и алтарии. Открити е още и кръст храм „Тос“, каменен и еден отвор.

От остров СВ. Крчук е бил дупово средче с сорозмен храмов комплекс в продължение на 24 Бела. Парлите храмово тук са построени през VI в. пр. хр., а посемегте гварилат от края на XIX в., козато е била разрушена цялата „Света Троица“.

През Крката античност пак е имало християнска базилика с кръщелна. Археолозите са открили до основите на християнския храм и некропол. В него са били открити болати гробове.

От алтаристата на съвременното солониско предложение много остров СВ. Крчук и Солониски полуостров прова изкопани и многобройни керамични намоки. В тази зона са са разкрити останки от античния комплекс, принасяне и праисторическо сонце от княз енолол и раннобронзовата епоха.

От остров СВ. Крчук е се пребръва в истинска „Медя“ за археолозите. Благодарение на тях са спазнати апетитите на лана и чуфди ишеветелни юрски солониски остров.

Некропол от с. Крчук и Юлтия край Солонил

През 2007 г. българските правителства безвъзмездно предоставили на Министерството на регионалното развитие и благоустройство уграбеното на остров Свети Крчук и Юлтия. Островът от дълго ходил бе военна зона и достъпът до него бе забранен. Същевременно обектите е обявен за паметник на културата и в Юлцион в зградени на архитектурно-резиерват Солонил. От грещемелна археологиче и некропол енаквал девишоизнареното на островта, за да започне малк районика.

Територията му е 83 хектара. В периода от 1929 г. до 1985 г. островът е застроен с 38 мисии сгради, при подземни склади и художествени съоръжения, използвани от Министерството на отбраната.

Съществуват исторически сведения, че църква бела пр. Христос на островта се е възплана огромна бронзова статуя на бгг. Анолол, височка 13 метра, която се намразил при най-голямото Анололово светилище. Древните истори разказват, че римляните забавеливтам Бгг. Анолол бегавелта след като пребели най-голямата Анолол, смърт от острова бронзовата статуя и в отнеса в Рим. Изобразяването на бгг. Анолол изложено на най-високото място – в манахи Капитолия, но по-късно изнесено и сие следете му са безвъзмездно изкувени. В края на декември 2008 г. българското правителство отпусна средства за спешни археологически проучвания на

Солониските острови Св. Ивон и Св. Крчук и Юлтия

те ги призовавали в молитва, а ги приели като свои небесни покровители. Когато си построили малка издана, посветили я на тяхно име, откъдето и островът получил названието си.

Под покровителството на боголюбивия български цар Петър на острова израснала голяма монашеска община. Изгумуват възлес ново поучение.

— Братя, трябва да се трудим за уреденето на светата ни община. Бог ни праща за това и висока кръста възлетя. Но не внашемо да забравяме, че за монаха най-съществено е запазена молитвата и кинго-логическата.

— Аз съм неграмотен, но обичам да слушам дълбоко четиво. То ме укрепява. Нека книжовниците брата да го умножават и да внашемо възплащат един нововъзникл един нововъзникл брат.

— Всички ние се трудим. И ти ще се отграмотиш и твои повършителни умения ще внашемо нововъзникл един нововъзникл брат.

И ти ще се отграмотиш и твои повършителни умения ще внашемо нововъзникл един нововъзникл брат.

Скоро била устроена една голяма зала за книжовност. Там братята правили често издана и отграбвана творели поучения. Така островният манастир остана кингово огнище. И през Второто българско царство това манастир носел високо духовно и актинна книжовност. Много рикониси търгвали от малк дари манастира как да внашемо Гора.

Когато България паднала под турское робство, живието в общелта съвпаднало много трудна. Ти българска възлетя. Но не внашемо да забравяме, че за монаха най-съществено е запазена молитвата и кинго-логическата.

— Аз съм неграмотен, но обичам да слушам дълбоко четиво. То ме укрепява. Нека книжовниците брата да го умножават и да внашемо възплащат един нововъзникл един нововъзникл брат.

— Всички ние се трудим. И ти ще се отграмотиш и твои повършителни умения ще внашемо нововъзникл един нововъзникл брат.

И ти ще се отграмотиш и твои повършителни умения ще внашемо нововъзникл един нововъзникл брат.

И ти ще се отграмотиш и твои повършителни умения ще внашемо нововъзникл един нововъзникл брат.

За храмовия празник

На 8 септември Църквата ни чества **Родството на Пресвета Богородица, а на 9 септември – деня на нейните родители, св. праведни богоотци Йоаким и Анна**. Богият празник подготвя постоеното появяване на Пресвета Дева Мария. В дълга редица поколения благодарството се издига до небесните, чочешките природи ставаха по-свирлива, докато най-новите се явява благословената двойка Йоаким и Анна.

На три дни път от Йерусалим се направи малкият град Назрет. Там живеят праведните Йоаким и Анна, които съставят Църква нарича „Богородица“.

Йоаким произхожда от Давидовия род, а Анна има – от рода на Аврон. Били много целери. За себе си възхвалявали само една трета от доходите си. Другата трета жертвали на храма, а последната трета раздавали на бедните. Те имали деца, които уцеляват си се считали за голямо нещастие, понеже бездетните родители се лишавали от възможността да имат за свои

потомък очаквания Месия.

На един от големите празници Йоаким искал да принесе жертва в Йерусалимския храм, но впродвижен-кван до урели, че зароди дресовите си с бездетен и не е достоян да принесе жертва. Скръбта му станала толкова голяма, че той не се прибрал окци, а отишъл в пустинята, където пасяло стадото му и там прекарал 40 дни в строг пост и молитва. Анна също изтукнала, защото считала себе си причина за бездетността и в смърт гореше се за моляла на Бога. Веднъж видяла и градната си на едно дивоорво дърво гледа с малки птичета и започнала да се моли, плачеща. Явил ѝ се ангел Господен, който ѝ казвал, че Бог е чул молитвата ѝ и че роби „благословена дъщеря, заради която ще бъдеш благословена всички земни родове. Чрез нея ще бъде дадено спасение на целия свят. Ще я наречете Мария“. Анна отишала в Йерусалимския храм, за да благодари на Бога и да потвърди обществено си, че че Му принесе родината в цар. В тази ержи не изгледя Господен се явил и на Йоаким и пустинята и му казвал, че ще има дъщеря и да отиде в Йерусалим, където ще намери жена си.

БЪСТРИШКИ МОНАСТЕР

„Св. праведни богоотци Йоаким и Анна“

На около 2 км югоизточно от с. Бистрица. В местността **Мали дол**, под вековни дървове се пази една от найните на праисторически времена в България. В Бистрица, посветена на светите Йоаким и Анна.

В картата на Второто българско царство е отбелязано село Бистрица, което говори, че тук. В полите на Витоша, това селище съществува от древни времена. Едно предание разказва, че неувидно кой цар от Първото българско царство имах три дъщери – Яна, Бояна и Бистрица. Направил им дървои око Солона на най-убавите места и така възникнали трите селенски селища – Яна, Бояна и Бистрица.

По времето на цар Иван Александър (1331-1371) са се строили много църкви и манастири в София. Оформил се е един малък Атон – така на

речената Витошка Мала Света гора, към която принадлежи и манастирът в **Мали дол**, посветен на светите праведни богоотци Йоаким и Анна – родители на Пресвета Богородица. Този древен разрушен манастир е датирал от IX-X в. и е останал в съвременно на хората с името „Св. Петър“.

Местността **Мали дол** е малък райски кът. Прег манастира била бун-бестър избор и може би отпак произхожда името на селото от „бестър“ – „бързо теваща вода“, с какъвто е наместена околността. От незапни времена изборът носи името „Поповчо“ – избор на монасите. При като на Христо, Кръстът е поставен след разрушаването на манастира от турците през XIV в. И до днес мот спом за светия олтър.

През 1925 г. при свещеник Захар Попстанове по настояване на ба-

отци Йоаким и Анна.

Днешната манастирска църква е изградена външ римска гробница от IV-V в.ек, с размери 3,4 на 9 метра и височина 2,25 метра. Гробницата е оградена многократно през вековете и археолозите са открили само кости на гба скелета, на мъж и жена от западноримски род. Според една легенда тук са били погребани дъщеря на цар Самуил и нейният възлюбен. Открити са и парчета от оловни съдове, датирани от IV в.ек.

До 1925 г. Светостта на това място е било безлично само от лобит каменен кръст и е извещено сред местните хора като **На Христо**. Кръстът е поставен след разрушаването на манастира от турците през XIV в.ек. И до днес мот спом за светия олтър.

През 1925 г. при свещеник Захар Попстанове по настояване на ба-

Вид на манастира от югоизток

Ба Велнова от с. Бистрица – Софийски, са разкрили основите на стария храм, а през 1927 г. е построена малка панитова къща. От 1937 до 1962 г. тук се е погизва-вал монах Пафнутий (руснак, прооснен от Бонше-Виките). Умеря застихнал от блатна смелот, връщайки се от село. От 1963 до 1981 г. в манастира е пребивавала монахиня Касияна (Величкова), а от 1982 г. се грижи за манастира се дрък и усърдно се моли ревностният християнин Дразомир Гюзрел от Бистрица.

Сезаината църква е изградена по инициатива на свещеник Дразомир Янков през 1947-1949 г. и е осветена от Левкийски епископ Парменич на 6. VII. 1950 г. Преди да започне изграждането, свещеникът събрал бивши църковни настояатели, първенци на селото и опитни строители на съвещание и след обедини

спорове се взело решение да се изгради зароди църква с нартика, както място на преградата било точно фризата в проктома. При започването на изкопа за основа на преградата била откри-

та забравената римска гробница.
Из подготвяната за печат книга „Пътуванията на духовните свещници в Софийската Синодност“

АБОНАМЕНТ 2011

АБОНИРАЙТЕ СЕ ЗА НАЙ-АВТОРИТЕТНОТО ЦЪРКОВНО ИЗДАНИЕ!

ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ
за „Църковен вестник“

Посочете периода от време, през който искате да сте абонирани

Име .....
Презиме .....
Фамилия .....
гр./с. .... п. код .....
общ. ....
общ. ....
ж./к./уп. .... №. бп. ....
вх. .... ап. .... тел. ....

Изпращайте на адреса на издателството попълнен талон за абонамент с приложен документ за платен абонамент (банково бодеро или пощенски запит)

МОЛЯ, ИЗПИСВАЙТЕ ТОЧНИЯ АДРЕС, НА КОЙТО ЖЕЛАТЕ ДА ПОЛУЧАВАТЕ ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК:

МОИ ИЗПИСВАТЕ ПАРИТЕ ЗА АБОНАМЕНТ ПО БАНКОВ БП, ОТБЕЛЯВАЙТЕ В ДОКУМЕНТА ЦЕЛТА НА ПЛАЩАНЕТО.

ЗАПОЧВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2011 г.

„Църковен вестник“

1 година ..... 26,00 лв.
6 месеца ..... 13,00 лв.
3 месеца ..... 6,50 лв.
ед. лнца ..... 0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
Тел. 987-56-11, тел. факс 980-30-16
МОЛ. Евангелия Христова
e-mail: siniodatd@gmail.com

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Работни дни се издават.

Банковата сметка на Синодално издателство на БИЦ „Уникредит България – София, ул. „Алабин“ № 58
IBAN BG97 9806601018147018, BIC код: UNCRBGSF

Сумите да се изпращат в пощенски запит или в банкова сметка, а когато да се изпраща пощенски адрес и пощенски код на получателя!

„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изобразителна и не бива да се използва за битови нужди.